

4.9.	Erstatningssamvær	4469
4.9.1.	Gældende ret	4469
4.9.2.	Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser	4470
4.10.	Samværschikane	4471
4.10.1.	Gældende ret	4471
4.10.2.	Udvalget om Forældremyndighed og Samværs overvejelser	4471
4.10.3.	Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser	4471
4.11.	Øvrige områder	4472
4.11.1.	Orienteringsretten mv.	4472
4.11.1.1.	Gældende ret	4472
4.11.1.2.	Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser	4473
4.11.2.	Samvær med anbragte børn	4475
4.11.2.1.	Gældende ret	4475
4.11.2.2.	Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser	4476
4.11.3.	Ministerens adgang til at træffe midlertidige afgørelser i hastesager	4476
4.11.3.1.	Gældende ret	4476
4.11.3.2.	Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser	4476
5.	Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	4476
6.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	4478
7.	Administrative konsekvenser for borgerne	4478
8.	Miljømæssige konsekvenser	4478
9.	Forholdet til EU-retten	4478
10.	Ligestillingsvurdering	4478
11.	Statistik	4479
12.	Hørte myndigheder og organisationer	4479
13	Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser	4480

1. Indledning

1.1. Lovforslagets baggrund

De gældende regler om forældremyndighed og samvær findes i lov nr. 387 af 14. juni 1995 med senere ændringer. Ved loven blev reglerne om forældremyndighed og samvær udskilt fra myndighedsloven til en særlig lov – lov om forældremyndighed og samvær – der fortsat er hovedloven i dag. Der henvises til Folketingstidende 1994-95, tillæg A, sp. 2187-2248. Om forhandlingerne i Folketinget henvises til FT 1994-95 sp. 3366, 3608, 6435, 6638. Om retsudvalgets betænkning henvises til FT 1994-95, tillæg B, sp. 715-26.

Loven bygger på betænkning nr. 1279 om fælles forældremyndighed, samværsvanskeligheder og børnesagkyndig rådgivning, der blev afgivet af forældremyndighedsudvalget i slutningen af 1994 (herefter 94-udvalget). Bag lovændringen lå et ønske om at gøre reglerne på området mere tidssvarende, så de passede til familiernes ændrede struktur i samfundet,

og således at de sikrede barnets kontakt til begge forældre, også når disse ikke boede sammen. Ugifte fædres retsstilling blev ved loven forbedret, idet fædrene ved ophævelsen af et længerevarende samliv og uenighed om forældremyndigheden blev stillet på samme måde, som hvis der havde været en aftale efter § 9 om fælles forældremyndighed, jf. lovens § 12. Desuden skulle aftaler om fælles forældremyndighed efter lovens § 6 og § 7, stk. 2, fremover alene anmeldes til statsamtet (nu statforvaltningerne) for at få retsvirkning.

Herudover blev det muligt at få en samværsresolution, selv om forældrene havde fælles forældremyndighed, adgangen til anden kontakt end samvær blev etableret ved lovens § 18, og det blev efter § 19 muligt at få orientering om barnet for den af forældrene, som ikke har del i forældremyndigheden.

Denne udvikling er fortsat. Reglerne om fælles forældremyndighed ved separation og skilsmisse blev ændret den 1. januar 2002, således at forældrene fortsætter med at have fælles forældremyndighed over de